

Příloha Mozaiky Pionýra • prosinec 2011

Výběr z metodických a pracovních listů projektu Klíčení

Mládátka

(nejmladší)

příroda: Medvíďe – Medová vycházka

Putování se psem

(Mladší školní věk)

umění: Vánoční světýlka

sport: Bruslíme a bobujeme

Příběhy ze staré půdy

(Starší školní věk)

příroda: Člověk a společnost: Jsou jiní? aneb Jaké to je být cizincem

sport: Zvonková

Osmá planeta

(15+)

příroda: Rodokmen

Texty jsou v pracovní verzi, jež momentálně prochází ročním cyklem ověřování a úprav.

Aktivity popsané na následujících stranách slouží především jako náměty pro činnost oddílů.

Pokud se rozhodnete je vyzkoušet, jakékoliv zkušenosti, kladné i záporné, budou vítány.

Psát můžete na kliceni@kliceni.cz, děkujeme.

Čas přípravy
120 minut

Čas realizace
45 minut

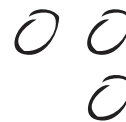
Prostor
klubovna

Roční období
zima

Počet účastníků
minimálně 2

Věková kategorie
předškoláci

Medvíďe – Medová vycházka (za včeličkami)

Cíl: Seznámení se s životem včel, využitím medu. Zapojení více smyslů.

Motivace: Děti milují sladkosti. Lidstvo ale cukru užívá poměrně krátkou dobu. Před jeho hromadnou výrobou se hojně užívalo medu, který je dokonce zdravější. Tato sladkost nám pomůže budovat úctu k práci (kterou musí včelaři vykonat) i k přírodě.

Legenda: Jednoho krásného dne se medvíďe vydalo prozkoumat další cestičku, která vedla od jeho brlohu. Dovedla ho až na kraj lesa. Jé, tam to tak krásně vonělo a najednou uslyšelo takové divné bzučení. „Co to asi je?“ Říká si a jde dál cestou, až dojde k malým barevným domečkům, u kterých to bzučení bylo slyšet nejvíce. Víte děti, co medvíďe našlo? Jsou to včelí úly. Tam bydlí včelky a sbírají med.

„Já bych si tak rád lízнул toho sladkého a voňavého.“ Řeklo si medvíďe. Ale jak se k tomu sladkému medu dostat? Najednou si všimlo člověka, který měl na hlavě něco podivného, vypadalo to jako síť a sítko dohromady, a v ruce držel konvičku a z té se kouřilo. Víte děti, kdo to je? – Je to pan včelař. Ten se o včeličky stará a na oplátku od nich dostává med. „Co asi ten pan včelař všechno musí umět?“ Ptalo se medvíďe „Musím se jít zeptat Sovíka, třeba mi poradí. Nebo to zvládnete vy, děti?“

Sovík právě listoval ve své moudré knize (encyklopedii) a tak, když se ho medvíďe zeptalo, jak je to s včeličkami a včelařem, tak mu povědělo:

„Včelař se stará o včeličky, pečuje o jejich domečky, kterým se říká úly, aby v nich bylo čisto a uklizeno, dbá na to, aby včeličky měly úly postavené vždy tam, kde je dostatek květin, ze kterých potom sbírají šťávu, které se říká nektar, a nosí ji do úlu. Když není dost jídla pro včeličky, tak je dokrmuje směsí cukru a vody, aby včeličky neměly hlad. A když nastane ten pravý čas, může posbírat z úlů od včeliček jejich med.“

Potřeby: Pastelky, sklenice různých druhů medů, lžičky.

Pro výrobu svíček ze včelího vosku: mezistěny, knoty, nožik na nařezání mezistěn, případně fén na změknutí mezistěn.

Zdobení perníčků: upečené perníky, cukrová poleva (cukr moučka, vaječný bílek, citronová šťáva), zdobička, pečicí papír.

K tomuto metodickému listu je pracovní list P7A.

Provedení: Po přečtení úvodního příběhu rozdáme dětem pracovní listy.

Úkoly

1. Prohlédnout si úly a vybarvit je.
2. Označ, která včelička nosí med do kterého úlu, stejnou barvou, jakou vybarvíš kytičku u včeličky.
3. Přimaluj včeličkám tykadla a zadečky.
4. Pomoz včeličkám postavit (domalovat) medovou plástev.

Vzhledem k tomu, že se jedná o schůzku medovou, lze zapojit více smyslů než pouze zrak a sluch. Čich – vůně medu a voskových mezistěn. Chuť – je možné dát dětem med ochutnat – třeba i různé druhy (lesní, luční, květový jednodruhový apod.) – při této činnosti je třeba dbát na hygienu – děti by po sobě neměly používat stejnou lžičku. Hmat – mohou si vyzkoušet, že je med lepkavý.

Při ochutnávání a očišťování si vedoucí s dětmi může vyprávět o tom, k čemu všemu lze med použít.

Výroba svíček ze včelího vosku

Pro výrobu svíček je nejvhodnější použití mezistěn. Mezistěny koupíme ve včelařské prodejně spolu s knotem. Mezistěnu položíme na rovnou desku, přiložíme knot a knot „zabalíme“. Pokud mezistěna při rolování praská, může ji oddílový vedoucí zahřát fénem (protože děti nesmí pracovat s elektrickými zařízeními zapojenými přímo do sítě), případně dát změknout na teplejší místo.

Zdobení perníčků cukrovou polevou

Vyžaduje přípravu dopředu. Někdo z dobrovolníků připraví doma perníky – mohou být různé tvary (třeba vánoční nebo velikonoční motivy). Ze směsi moučkového cukru, vaječného bílku a citronové šťávy se umíchá hladká poleva, kterou plníme do zdobících sáčků, které buď vyrobíme například z pečicího papíru nebo igelitového sáčku, či zakoupíme v obchodě. Děti si mohou nazdobit perníček podle své fantazie, případně je možné nabídnout nějaké vzory. Po zaschnutí si děti mohou perníčky odnést domů nebo je můžeme zabalit do celofánových sáčků a děti je mohou dát jako dárečky, např. na besídce.

Přístup k dětem se specifickými vzdělávacími potřebami:

Vysvětlete dítěti instrukce ještě jednou a ověřte si, zda jim rozumí. Nevystavujte dítě zbytečně časovému tlaku – úkoly z pracovního listu prokládejte relaxačními cviky, na každou úlohu ponechte max. 10 minut. Chyby, které dítě určitě udělá, s ním rozeberte a navedte ho na správné řešení. Každé správné vybarvení květiny a úlu či dokončení včelího plástu náležitě pochvalte!

Moje poznámky:**Pozor na:**

Pokud budeme ochutnávat med, je třeba důsledně dbát na hygienu.

Při práci s fénem musíme dbát na to, že děti nesmí na elektrická zařízení zapojená do sítě sahat.

Je vhodnější si mezistěny nařezat předem.

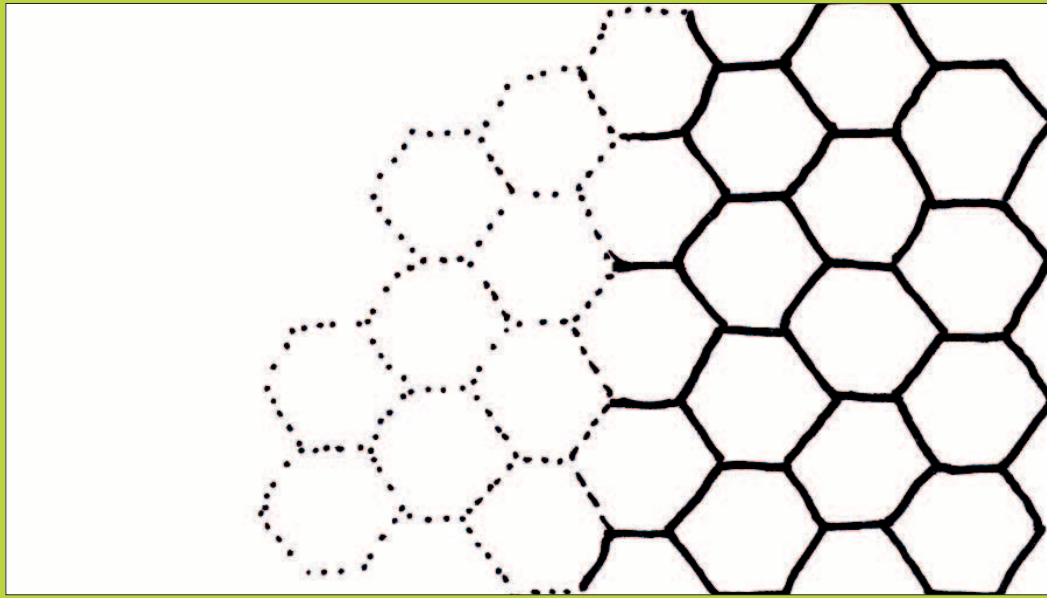
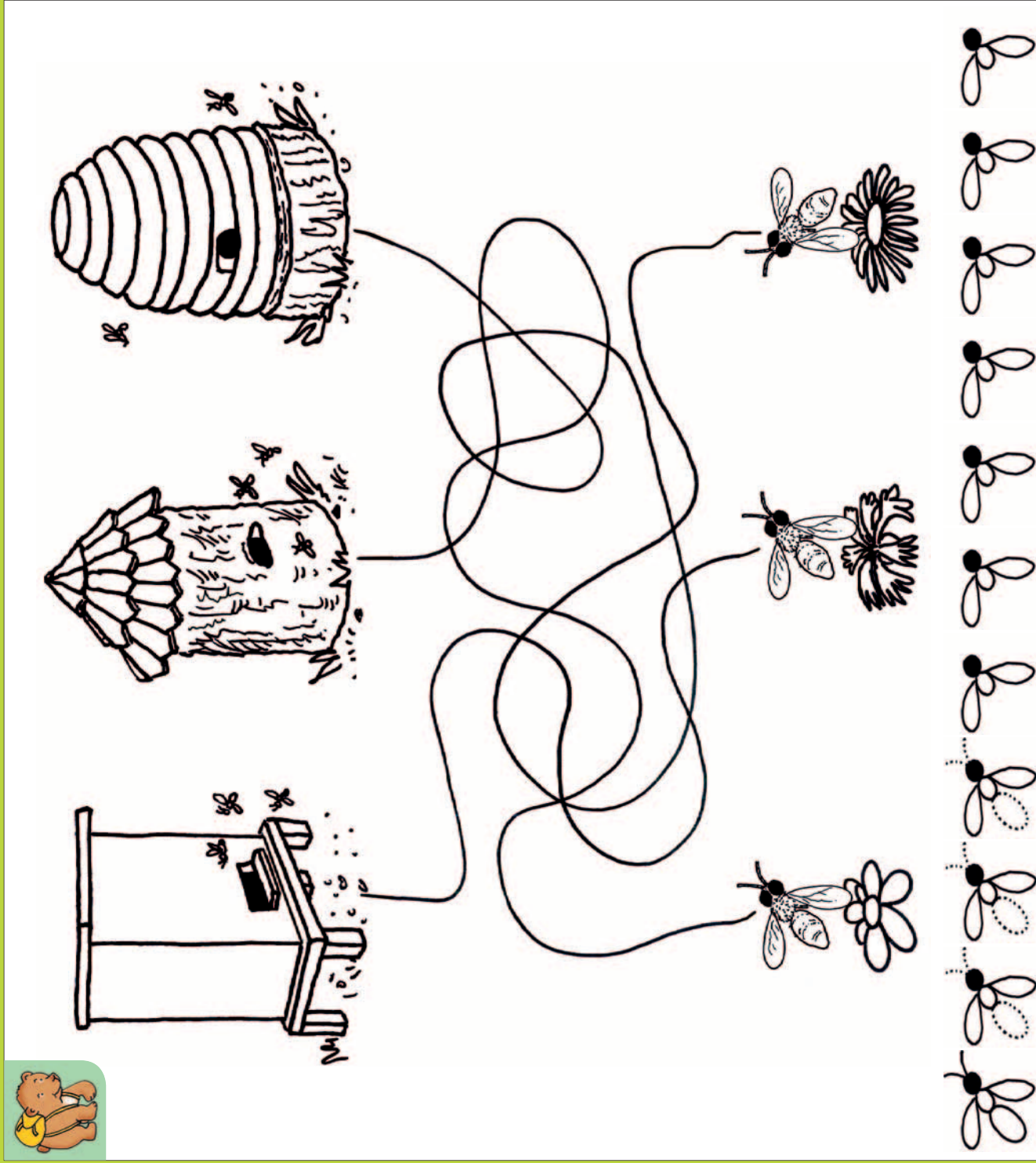
Pozor na potravinovou alergii.

Poznámky ověřovatele:

Úkoly:

Stejnou barvou, jakou vybarvíš kytičku, označ úl, do kterého včelíčka nosí nektar. Přimaluj včelíčkám kamarádky.

Pomoz včelíčkám postavit (domalovat) medovou pláštěv.

Čas přípravy
15 minut

Čas realizace
45–60 minut

Prostor
klubovna

Roční období
zima (Advent)

Počet účastníků
neomezeno

Věková kategorie
3–5. třída

Vánoční světýlka

- Cíl:**
- Používá bezpečně základní nástroje a vybavení;
 - přistupuje k výsledkům pracovní činnosti z hlediska kvality, funkčnosti a hospodárnosti;
 - má smysl pro kulturu a tvořivost.

Motivace: K Vánocům se váže spousta zvyků, mezi ně patří i zvyk svátečně vyzdobit byt, pokoj, tak proč ne i naši klubovnu? Ostatně některé ozdoby si pak můžeme odnést domů. Naučíme se vyrábět jednoduché vánoční svíčky, které mohou ozdobit i štedrovečerní stůl.

Potřeby: Pěkné červené jablko, kousek plastelíny, stuha, vánoční svíčka, slaměnky, větvičky buksusu, smřčku nebo jedle, nůžky.

Skořápky z vlašských ořechů, plastelína, kousky buksusu, smrku, slaměnky a další drobné suché květy, úzká stužka, dortová svíčka, nůžky.

K tomuto metodickému listu není k dispozici žádný pracovní list.

Provedení:

Na schůzce samozřejmě nejdříve navodíme správnou předvánoční atmosféru, povídáme si o tom, kdo už má připraveny dárky, plánujeme naši vánoční oddílovou schůzku a pak už se pustíme do výroby vánočních svícnů. Některé věci potřebné k výrobě si děti přinesou samy (jablíčko, vánoční svíčka), jiné zajistí vedoucí (plastelína, slaměnky, větvičky, stuha).

Jablíčkový svícen:

Vezmeme jablko střední velikosti, které vyleštíme a po obvodě převážeme jednobarevnou, nejlépe červenou stuhou. Jablko postavíme „na stopku“ a na horní část přilepíme kuličku plastelíny. Do plastelíny zapícheme vánoční svíčku. Protože se tímto způsobem jablko nepoškodí, nehnije a vydrží jako ozdoba stolu celé vánoce i novoroční svátky.

Protože výroba jablíčkového svícnu nám mnoho času nezabere, mohou se ti šikovnější pustit ještě do druhého svícnu. Na ten si děti přinesou nejspíš jen svíčku, ostatní potřeby zajistí stejně jako v předchozím případě vedoucí.

Oříškový svícen

Skořáčku vyplníme plastelínou, do které zapícheme malou 2–3 cm dlouhou dortovou svíčku a malé kousky větviček, slaměnku nebo malou modřínovou šišku. Doplňme zápichnutím mašličky na drátku. Svícen můžeme obměnit přilepením další skořáčky (pomocí plastelíny) jako stojánku. Místo mezi skořápkami překryjeme mašličkou. Nemáme-li k dispozici ořechové skořáčky, můžeme použít místo nich maličké keramické květináčky.

Po dokončení práce si děti dají svícny do krabičky tak, aby je bezpečně odnesly domů, a dáme se společně do úklidu klubovny.

Po uklizení zbytků přírodnin, plastelíny a dalších potřeb k výrobě si můžeme ještě zahrát nějakou pohybovou hru.

Přístup k dětem se specifickými vzdělávacími potřebami:

Tato činnost nevyžaduje zvláštní specifika práce s dětmi se specifickými vzdělávacími potřebami.

Moje poznámky:**Pozor na:****Poznámky ověřovatele:**

Čas přípravy
10 minut

Čas realizace
60 minut

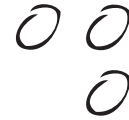
Prostor
kluziště, svah

Roční období
zima

Počet účastníků
10

Věková kategorie
9 let, 3. tř.

Bruslíme a bobujeme

Cíl: Seznamuje se se základy bruslení, jízdy na bobech. Učí se pomáhat slabším a nezkušeným kamarádům.

Motivace: Aljašští zlatokopové pořádali velké závody v jízdě na saních tažených psím spřežením. Trať byla dlouhá několik desítek mil a vedla po zamrzlém Yukonu. Takový závod čeká i na nás.

Potřeby: Brusle, dřevěná tyčka, obruč, boby, sáně, praporek, 4 tyčky na branky.

K tomuto metodickému listu není k dispozici žádný pracovní list.

Provedení: Hry v zimní přírodě jsou dětem velmi vzácné. Můžeme vyrazit na schůzku či výlet a využít zasněžené krajiny k soutěžím a hrám na sněhu nebo ledě. Jen tak bez sportovního vybavení nebo použijeme lyže, brusle, boby a sánky.

Bruslení začátečnicků

- Pomůžeme dětem, které s bruslením začínají, about a dobře utáhnout brusle, aby byla noha upevněna.
- Dva dobří bruslaři vezmou začátečnicka za ruce mezi sebe a pomalu s ním objíždějí kluziště.
- Všichni tři drží před sebou dřevěnou tyč oběma rukama. Začátečnick je mezi dvěma bruslaři. Při společné jízdě kolem kluziště má pocit jistoty, když se může držet tyče.
- Začátečnick se drží oběma rukama obruče, kterou drží jednou rukou z každé strany 2 dobří bruslaři.

Když děti zvládnou začátky bruslení a cítí se na bruslích jistěji, procvičujeme dále všichni společně (bude to veselejší):

- jízdu vpřed;
- jízdu s přešlapováním při jízdě;
- jízdu na jedné noze (kdo dojede nejdál);
- jízda v podřepu;
- jízda o závod (od mety k metě, soutěží dvojice nebo trojice);
- slalom mezi překážkami (větvičky, sněhové koule, boby atd.);
- jízda dvojic držících se za ruce.

S dětmi můžeme hrát známé hry a štafety s tím rozdílem, že místo běhu bruslíme.

Bobování a sáňkování

Před samotnou činností zkontrolujeme spolu s dětmi boby a sánky a také správné oblečení a obutí. Vytyčíme část svahu, kde se bude sjíždět dolů a kde se bude vystupovat nahoru.

Činnosti na bobech (sáňkách):

- sjíždění po svahu;
- průjezd mezi brankami;
- jízda přes skokánek ze sněhu;
- jízda v kleku.

Štafeta bobů

Soutěží stejně početná družstva. Každé má jedny boby. První závodník z každého družstva sjede kopec, oběhne s boby praporek a rychle se vrátí nahoru na stráň. Tam předá boby druhému závodníkovi. Druzí závodníci zase sjedou k praporku a běží s boby nahoru na kopec, aby je předali třetímu v pořadí atd. Družstvo, jehož členové se všichni vystřídali nejdřív, vítězí.

Závod psích spřežení po Yukonu

Soutěží trojice dětí, které se rozdělí na 2 psi a jednoho jezdce. Každá skupinka má jedny boby. Jezdec se usadí na boby a na povel vedoucího vyrážejí psi a táhnou na dlouhém provázku (aby boby nenajížděly na nohy psů) boby. Jede se vytyčená trasa s otočkou kolem mety a zpět na start. Zde se role vymění a závod se opakuje. Následuje ještě třetí výměna tak, aby si všichni závodníci vyzkoušeli roli jezdce. Nejrychlejší skupina vítězí.

Přístup k dětem se specifickými vzdělávacími potřebami:

Tyto aktivity nevyžadují zvláštní specifika práce s dětmi se specifickými vzdělávacími potřebami. Upozornění jen na děti s diagnózou autismus – nechápou pravidla, proto je třeba tyto děti zařazovat na konec řady, aby mohly vše sledovat názorně.

Moje poznámky:**Pozor na:**

Na zimní činnosti v přírodě musíme děti dopředu připravit. Informujeme je, co si mají vzít a jak se mají obléct. Bobování a sáňkování můžeme provádět jen na místech bez nebezpečných překážek (ploty, vyčnívající kůly, stromy, potok) a hlavně s bezpečným dojezdem do roviny nebo protisvahu. Nikdy s dojezdem na vozovku! Dbát na bezpečný přesun dětí s boby a sáňkami na svah a zpět. Bruslíme s dětmi pouze na umělém kluzišti. Bruslení v přírodě je velmi nebezpečné! Při přenášení bruslí použít chrániče ostří nebo brusle uložit do pevného obalu.

Poznámky ověřovatele:

Čas přípravy
2 hodiny

Čas realizace
několik schůzek

Prostor
místnost

Roční období
kdykoliv

Počet účastníků
libovolný

Věková kategorie
8. tř. / 14+

Jsou jiní? aneb Jaké to je být cizincem

Cíl:

Uvědomit si rozdíly mezi různými kulturami, zeměmi. Přemýšlet o tom, jaké to je, přestěhovat se do odlišného prostředí. Učit se toleranci k „jiným lidem“. Rozvoj komunikačních dovedností (prezentace), schopnost vyhledávat informace a pracovat s nimi.

Motivace:

Žijí mezi námi ... občas je potkáváme. Mezi sebou mluví jinou řečí. Mají jinou barvu pleti. Chodí s námi do školy. Jak s nimi vycházíme? Máme představu o tom, jak se jim tu žije?

Legenda:

Potřeby:

Psací potřeby.

K tomuto metodickému listu není k dispozici žádný pracovní list.

Provedení:

Děti se rozdělí do malých skupinek (3-5 členů). Každá skupinka si vylosuje kartičku s názvem země/světadílu: např. Evropa, Afrika, Indie, Čína, Vietnam, Rusko, Japonsko, ...

Úkolem skupin je v určeném časovém úseku (2-3 týdny) zjistit co nejvíc informací o dané oblasti a zpracovat malou prezentaci (vč. grafického zpracování na arch papíru) – o lidech, životních podmínkách, náboženství, kultuře, historii, tradicích atd. Na určené schůzce pak předvedou svou prezentaci ostatním.

Prezentace budou vyvěšené v klubovně. Na další schůzce se vedoucí k tématu vrátí – diskuse s dětmi – zkusit si představit, jaké by to bylo, kdyby se musely s rodinou přestěhovat do úplně jiné oblasti – co by jim asi nejvíc chybělo? Dokázaly by se přizpůsobit? Znájí ony někoho, kdo je cizincem a žije v ČR? Jak mu asi je?

Pokud téma děti zaujme, může být zajímavé zprostředkovat jim setkání s cestovatelem, s cizincem, který už dlouho žije u nás, nebo naopak s Čechem, který žil dlouho v zahraničí. Takový člověk se pak s dětmi může podělit o vlastní zážitky, zkušenosti, pocity.

Vhodná hra na doplnění:

Na blázinec

Komunikační hra, rozvoj postřehu, logického myšlení.

Hráči sedí v kruhu. Jeden z nich jde za dveře (psychiatr), ostatní (blázni v ústavu) se mezitím domluví na taktice odpovídání. Zavolají spoluhráče, který jim postupně začne klást otázky. Otázky mohou být libovolné, např. Co jsi měl dnes k obědu? Jaká je tvá oblíbená barva? Co máš na sobě? apod. Hráči odpovídají tak, jak jsou vyzváni – odpovědi mohou být obsahově nesmyslné k otázkám, ale musí mít svou logiku, pravidlo, na kterém se hráči předem domluvili – např. každá odpověď začíná na stejné písmeno, jako křestní jméno odpovídajícího (nebo hráče vpravo od něj), každá odpověď musí obsahovat název ovoce, každá odpověď musí obsahovat den v týdnu, každá odpověď musí obsahovat nějakou číslovku atd. Úkolem tazatele je co nejdřív přijít na domluvené pravidlo.

Po skončení hry reflexe: Jak vám bylo v roli tazatele, když jste byli jediní, kdo nerozuměli domluvenému pravidlu? Byli jste nervózní, když jste dlouho nemohli najít řešení? Připadali jste si jako „vyřazení“, úplně mimo?

Zamyšlení na závěr, které by z této aktivity mělo pro děti vyplynout:

Jak by mi bylo, kdybych se najednou ocitl v cizí zemi? Uměl bych se přizpůsobit? Jak dlouho by mi to trvalo? Pomohl by mi někdo? A co já? Umím pomoci někomu „odlišnému, cizímu“? Nebo se k němu otočím zády, ať si poradí sám?

Přístup k dětem se specifickými vzdělávacími potřebami:

Tato aktivita by neměla představovat výraznější riziko pro děti se specifickými vzdělávacími potřebami. Podle schopností dětí je možné každému vybrat takový úkol či podíl na něm, aby byl pro ně splnitelný.

Moje poznámky:

Čas přípravy 10 minut	Čas realizace 30 minut	Prostor klubovna	Roční období neomezeně	Počet účastníků 8	Věková kategorie 12, 13, 14 let
--------------------------	---------------------------	---------------------	---------------------------	----------------------	------------------------------------

Zvuková

Cíl: Sdílení radosti z úspěchu v kolektivu a seznámení s pocity zrakově postižených.

Motivace: Víme, jak vnímají zrakově postižení své okolí?

Legenda:

Potřeby: Míček s rolničkou uvnitř /pro zrakově postižené/. Šátek pro každého hráče.

K tomuto metodickému listu není k dispozici žádný pracovní list.

Provedení: ZVONKOVÁ

Tato hra může být pro hráče zábavná a vyzkouší si na ní, jak se cítí lidé s vadou zraku.

Hrajeme v klubovně, kterou musíme vyklidit, nebo částečně upravit po dobu hry.

Vybavení: na tuto hru je potřeba míč se zvonky uvnitř. Pozor, měl by výrazně zvonit a neměl by příliš skákat. Dále je třeba šátek na oči pro každého hráče.

Hráči: Hrají proti sobě dvě družstva o 4 hráčích /nebo dle domluvy/.

Vlastní hra:

Družstva se rozestaví na svoji čáru, nejméně 1 metr od čáry naproti sobě. Rozhodčí zaváže každému hráči šátkem oči, tak aby nikdo z nich neviděl. Teprve potom hráči losují o míč. Výsledek jim sdělí rozhodčí a předá jednomu hráči míč. Na signál rozhodčího hra začíná.

Družstva mají za úkol posláním míče po zemi, dostat míč do branky soupeře. Všichni hráči musí před hodem stát a až po vyhození míče si mohou hráči lehat do střel. Míč se smí chytat celým tělem. Hráči si mezi sebou nenahrávají.

Rozhodčí hlásí nahlas pouze dosažení branky. Nikdo z hráčů nesmí při hře mluvit ani vydávat zvuky, aby družstva slyšela, kde se míč nachází. V případě promluvení hráče je družstvo potrestáno ztrátou míče a ztrácí tedy právo na další hod.

Hráči se mohou libovolně pohybovat. Ovšem vždy musí stát nejméně 1 m před brankovou čarou.

Pokud míč někde při hodu uvízne, rozhodčí dávají míč družstvu, které je na řadě v házení.

Hraje se do dosažení 15 bodů jednoho z družstev.

Přístup k dětem se specifickými vzdělávacími potřebami:

U dětí úzkostnějších, bojácných, může být obtížné překonávat to, že nevidí, nemají situaci pod zrakovou kontrolou. Je vhodné zpočátku např. zkrátit čas, kdy dítě hraje, umožnit mu aby nějakým signálem dalo najevo nepohodu, kterou už dál nemůže překonávat, možnost nechat se vystřídat. U dětí s autistickými projevy může neznámost a chaotičnost situace zvyšovat napětí, pocit zmatku. Doporučujeme vysvětlení, možnost jen přihlížet, dát jinou roli — časomíra, hlídání bodů.

Moje poznámky:

Míček sehnat ve zdravotních potřebách.

Použitá literatura: vlastní kartotéka her na PS.

Pozor na: V klubovně odstranit vybavení, které se dá míčkem poškodit.

Čas přípravy
2-3 hodiny

Čas realizace
2 hodiny

Prostor
uvnitř

Roční období
neomezeno

Počet účastníků
neomezený

Věková kategorie
15+

Rodokmen

Cíl:

Získání informací o části oboru Genetika – genealogie, která se zabývá tvorbou rodokmenu. Získání podrobnějších informací o vlastní rodině, jejích jedincích a příp. migraci rodiny. Oslovení i starších členů rodiny – zdokonalení v komunikačních schopnostech. Po zjištění informací a vyhotovení rodokmenu vlastní rodiny zjištění původu předků.

Motivace:

Ke každé rodině se váže určitá historie, příp. tradice. Každý máme nějaký rodový původ vztahující se k určité rodině. Věda, která se zabývá vztahy mezi lidskými jedinci v rodu, se nazývá GENEALOGIE a je součástí oborů týkajících se genetiky. Každý jedinec má v rodině určité místo a je schopen téměř bezproblémově zjistit své předky o 2 generace zpět. Zjištění dalších předků o další generace do minulosti již bývá poněkud obtížné.

Legenda:

Potřeby:

Nákres rodokmenu – šablona.

Provedení:

Rozdáme osobám šablonu rodokmenu – existují různé typy, na internetu najdete také on-line rodokmeny a jejich tvorbu (bezplatně). Vysvětlíme osobám, jaký význam může mít rodokmen pro naši rodinu do budoucna. Rodokmeny se dají dělat na různé úrovni podrobnosti. Zkuste na počátek ten nejjednodušší, který začne od dané osoby směrem do minulosti až po 3. koleno a bude obsahovat jméno a příjmení (u žen rodné) osoby, datum narození, datum úmrtí, místo narození, profese, příp. nějaký typický rys (např. velké oči, vysoké čelo apod.). U svých rodičů to tvůrci rodokmenu ještě zvládnou, u prarodičů to bude už obtížné. (jednoduchá šablona pro rodokmen) – viz např. <http://www.myheritage.cz/>.

Přístup k dětem se specifickými vzdělávacími potřebami:

Děti z neúplných rodin, dětských domovů – mohou vyplnit pouze tu část rodokmenu týkající se rodiče, s nímž žijí nebo se s ním stýkají.

Zrakově postižení – udělat šablonu rodokmenu plasticky, např. ze špejlí. Jména rodinných příslušníků napsat na kartičky velkým tiskacím písmem (záleží na typu postižení).

Sluchově postižení – dát si pozor na to, aby dítě bylo poblíž a mělo možnost při vysvětlování odezírat ze rtů vedoucího. Ověřit si, že rozumí zadanému úkolu.

Pohybově postižení – úprava pracovní plochy dle typu postižení, v případě DMO šablona na tvrdý papír, připravit rodinné příslušníky na kartičky, aby je dítě pouze přiřazovalo.

Mentálně postižení – srozumitelné vysvětlení v jednoduchých krátkých větách. Místo jmen si připravit fotografie rodinných příslušníků. Na vrcholu rodokmenu vlastní fotka dítěte, poté rodičů, prarodičů, sourozenců. Pro těžší stupeň postižení – přiřazování fotografií na daných úrovních k piktoqramu maminky, babičky, tety... Na začátku pomoc vedoucího, později necháme dítě samostatně pracovat. Doporučení – obrázky a šablonu opatřit suchým zipem.

Řečově postižení – bez omezení. Jen dát dostatečný prostor na dotazy, vyslyšet je.

Obtížně vychovatelní – striktní hranice a pravidla při práci.

Jedinci se specifickými poruchami učení a chování – bez omezení, záleží na typu postižení.

Výjimečně nadaní a geniální – zadání, aby vypracovali svůj rodokmen co nejdále s maximem informací o jednotlivých osobách. Využili k vyhledání informací matriku. Zpracovali rodokmen i s fotografiemi např. na počítači a graficky jej upravili.

Moje poznámky:

Pozor na:

Děti z neúplných rodin nebo z dětských domovů mohou tuto aktivitu vnímat negativně, nutný individuální přístup a pomoc s vyhotovením rodokmenu.

